

Discursul Dnei Ana GUTU referitor la proiectul de rezoluție „A trăi împreună în Europa secolului XXI: acțiunile din raportul personalităților remarcabile”, 22.06.2011

Doamnelor și domnilor, cred că simțim cu toții o satisfacție enormă pentru faptul că dialogul intercultural rămâne a fi o preocupare majoră a Adunării noastre și astăzi noi dezbatem asupra analizei făcute de către Grupul personalităților remarcabile intitulat „A trăi împreună – conciliem diversitatea și libertatea în Europa secolului XXI”, prezentată la 11 mai 2011 la Istanbul, cu ocazia celei de a 121 – a sesiuni a Comitetului de Miniștri. Eu îl felicit pe Dl. Toshev pentru raportul său și pentru proiectul de recomandare, care evidențiază mai multe documente ale Consiliului Europei și APCE care ar putea asigura o bază legală la nivelul european al conceptului „a trăi împreună”. Textul de recomandare și al raportului abundă în noțiunea de „multiculturalism”, și da, este adevărat, Europa este multiculturală și are numeroase țări europene care sunt multiculturale, dar cred că acest concept ar trebui redefinit și redimensionat. O societate poate fi multiculturală, dar aceasta nu înseamnă deloc că persoanele, cetățenii unei societăți sunt pluriculturali.

Cele 8 riscuri identificate în care marele personalități se referă la principiile CEDO, aș vrea să mă opresc asupra fenomenului „societăți paralele”. Acest fenomen, din păcate, există în țara mea, Republica Moldova, care este un spațiu de toleranță în ceea ce privește limbile și culturile. Situația politică din Republica Moldova nu este deloc una simplă, ea este strict legată de structura culturală și etnică a populației.

După ani grei de ocupație sovietică, de denaționalizare, de migrațiuni forțate, Republica Moldova este astăzi prizonieră a ceea ce se cheamă la noi „votul etnic”, care divizează societatea în două. Recunosc că îmi este rușine pentru țara mea că nu a condamnat până în prezent regimul totalitar – comunist în spiritul rezoluției 1481 a APCE, și în plus este unica țară ex – sovietică care votează masiv Partidul Comuniștilor, un partid anti – sistemic, anti – popular. Două societăți paralele există în Republica Moldova – una, constituită din români – moldoveni, care se orientează spre Europa, împărtășesc valorile democrației, alta – constituită din minorități etnice, care se orientează spre trecut, dar de asemenea spre est, respingând ideea integrării în spațiul european. Primii sunt plurilingvi, toleranți, care acceptă cultura și identitatea altuia. Ceilalți nu vorbesc decât în rusă, nu vor să studieze istoria țării și orice respect al legilor în vigoare care li se cere e considerat ca o încălcare a drepturilor lor. Cum de depășit acest paralelism cultural care nu datează de ieri? Cum de făcut să dispară prăpastia imensă care s – a format timp de două secole între cele două părți ale societății din RM?

Este o problemă care deranjează nu doar Republica Moldova, însă, nu voi cita alte exemple. Societatea divizată este un adevărat flagel pentru cetățenii Republicii Moldova. Și constat cu regret că integrarea europeană nu constituie încă un proiect național pentru țara noastră, în care toți cetățenii ar trebui să se angajeze, indiferent de apartenența națională. Republica Moldova trebuie să soluționeze problema „a trăi împreună” mai întâi la ea acasă și, desigur, în Europa, Slavă Domnului că cel puțin situația geografică ne este favorabilă.

Vă mulțumesc pentru atenție!